

Áo Dài Việt Nam

(N.N.)

Chiếc áo dài làm người phụ nữ Việt Nam kéo dài sự trẻ trung, duyên dáng, kéo dài sắc đẹp ra tới tận cùng trời đất. Áo dài làm người phụ nữ đi mà như bay, đứng mà như chao liêng, vừa kín đáo lại vừa phơi bày, vừa đoan trang lại vừa quyến rũ... Nhìn dòng nữ sinh trong áo dài trắng đến trường buổi sáng, chúng ta có thể hình dung ra mây trắng bay là là trên đường phố. Mây trắng trôi vào lớp học, mây trắng quần tụ trên khắp sân trường. Biết đâu, người đầu tiên biến đổi chiếc áo tứ thân thành áo dài đã lấy mây trắng làm cảm hứng thời trang.

Chiếc áo tứ thân cũng là một kiểu áo dài xưa với hai vạt trước đều nhau, thường buộc chéo vào nhau theo đặc tính thắt lưng buộc bụng của dân tộc Việt bao đời chịu thương chịu khó. Cái nét buộc chéo của hai vạt trước áo tứ thân ngoài việc biểu tượng cho cái thắt lưng, cho sự nén lại. Nó còn nhắc nhở người phụ nữ luôn nhớ tới bốn phận, giới tính mình với bao nhiêu ràng buộc, bao nhiêu cấm kỵ của xã hội xa xưa, của nếp gia đình chồng chúa vợ tôi. Hai vạt trước buộc chéo vào nhau của áo tứ thân đã buộc người phụ nữ vào chế độ trọng nam khinh nữ, vào bốn phận thấp hèn đầu hè xó bếp mà đến nỗi nhà thơ Nguyễn Du đã phải kêu lên: "Đau đớn thay phận đàn bà".

Chiếc áo dài hôm nay thoát thân từ chiếc áo tứ thân, nhưng đã biết cách phá tan hai nút buộc của hai vạt trước, nối chúng lại thành một vạt dài lên đến theo thân hình uốn lượn của người đàn bà Việt Nam mà tung bay trước gió, khoe dáng vẻ và tâm hồn phái đẹp lên tận đỉnh mây trời, làm cho cỏ, cho hoa còn phải mê man, ganh tị.

Vào những năm đầu của thập niên 70, chiếc áo dài chấm đất đã được các cô gái Sài Gòn thuở ấy kéo lên tới ngang, hoặc dưới đầu gối chừng mười, mười lăm phân, làm tăng thêm vẻ thon thả, khiêu gợi. Chiếc áo dài lưng lửng đó đã chinh phục cả nước hơn hai mươi năm qua...

Và cũng hơn hai mươi năm qua áo dài lưng lửng phủ đầu gối chừng như nhớ thuở gần chấm đất ngày xưa nên nó đột ngột quay về nẻo Diễm xưa, nẻo gái tân thời của những năm 1932-1945 của thời Đồng Khánh, Trung Vương, Gia Long xa xôi... lồng lộng tà áo trắng tung bay cùng buổi tan trường. Áo dài lưng lửng lãng mạn sau một thời gian dài được cả nước hâm mộ nay bỗng lặng lẽ quay về nét cổ kính xa xưa, quay về với hai vạt dài gần chấm đất càng tạo thêm vẻ yêu kiều, nữ tính.

Chiếc áo dài cũng đã theo chúng ta trên khắp bước đường tìm tự do trên đất khách. Bây giờ, ở bất cứ nơi nào trên thế giới, ở đâu có sự hiện diện của người Việt Nam, ở đó có hình ảnh chiếc áo dài. Chúng ta gìn giữ chiếc áo dài như gìn giữ một báu vật thiêng liêng của dân tộc. Chúng ta dạy bảo, nhắc nhở con cháu không được quên nguồn gốc Việt Nam, cho dù đã không sinh ra và lớn lên trên đất mẹ. Hãy nhớ rằng mãi mãi mình vẫn là "người con gái Việt Nam da vàng" biết yêu quê cha đất tổ, biết yêu chiếc áo dài như yêu hồn thiêng sông núi.

Chiếc áo dài ấy không chỉ là niềm tự hào của một dân tộc có bốn ngàn năm văn hiến, mà còn là văn hóa, là lịch sử thẩm mỹ Việt Nam trôi chảy trên thân hình con cháu bà mẹ Âu Cơ kiêu diễm. Chiếc áo dài ấy là tâm hồn của mỗi người dân Việt chúng ta vừa hóa mây trời, hóa gió thổi lênh đênh theo tà áo...

'99
NN

